

σας, να προφυλάττεσθε ἀπὸ πᾶν εἶδος καταχρήσεως, να προλαμβάνετε τὸ λαθρεμπόριον, να λαμβάνετε τὰ δικαιώματα κατὰ τὰς διατάξεις, να κρατῆτε τὰ κατάστιχα, βιβλία καὶ λογαριασμοὺς καθαρὰ, να ἐμβάζετε τὰ συναζόμενα χρήματα κατὰ μῆνα ἐν τῇ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπῇ διὰ μέσου οὐδενὸς ἐδιωρίσθητε, να στέλλετε πρὸς αὐτὴν κατ' ἐνδεῖαν διὰ τοῦ Ταχυδρομείου τοὺς λογαριασμοὺς σας κατὰ μῆνα, σημειοῦντες διακεκριμένως πόσα συνάξετε ἀπὸ εἰσόδων καὶ τελώνων, καὶ ἐνσυντόμῳ ἢ πράττετε κατὰ τὰς δοθείσας ὑμῖν ὁδηγίας. Ἀπὸ καθήκοντος εἰς ὅλους τοὺς ὑπαλλήλους τῆς ὑπηρεσίας ταύτης τὸ ἐμπόριον καὶ ἡ ἐνοικίασις τῶν ἰσθίων προσόδων. Ἀνακαλοῦσα λοιπὸν ὑμᾶς ἅπας τὰ καθήκοντά σας, ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη ἐλπίζει, τι θελετε προθυμοποιηθῆ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῶν, ἐμυλλώμενοι ὑπὲρ τοῦ ἐθνικοῦ συμφέροντος.

Ἐν Αἰγίνῃ, τὴν 23 Μαΐου 1829.

Ἡ Ἐπιτροπὴ
Α. ΚΟΝΤΟΣΤΑΥΙΟΣ
Ι. ΚΟΝΤΟΥΜΑΣ.

ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ.

Γενικαὶ Διατάξεις.

Ἀρθ. 1. Εἰς τὰ ἐγκληματικά εἶναι διπλῆ ἀγωγή, Δικαστικὴ καὶ Πολιτικὴ.

Ἡ Δημοσιὰ ἀγωγή κινεῖται διὰ τὴν ἐφαρμογὴν πῶποτε μὴν ἀπὸ μόνους τοὺς δημοσίους ὑπουργοὺς εἰς ὅσους τὴν ἐμπιστεύεται ὁ νόμος.

Ὁ θάνατος τοῦ ὑπόπτου, ἢ τοῦ ἐγκαλουμένου, σβέννεται τὴν Δημοσίαν Ἀγωγήν.

Ἡ Πολιτικὴ Ἀγωγή εἶναι διὰ τὴν ἐπὶ ἀνὴρσιν τῆς ζημίας, δύναται νὰ κινήθῃ καὶ κατὰ τῶν κληρονόμων τοῦ ὑπόπτου, ἢ τοῦ ἐγκαλουμένου, καὶ ἀνήκει εἰς μόνους, ὅσοι ἐξυφάνθησαν ἀπὸ οὐποιοῦν ποτε ἐγκλημα ἢ πταίσμα.

2. Ἀν δὲν κινήθῃ συγγενὴς καὶ αἱ δύο ἀγωγαὶ ἰσῶπιον τοῦ αὐτοῦ δικαστηρίου, ἡ Πολιτικὴ ἀναβάλλεται, ἕως οὗ ἀπορριπθῇ ὀριστικῶς ἡ Δημοσιὰ.

3. Ἡ παραίτησις τῆς Πολιτικῆς Ἀγωγῆς δὲν σβένει, οὐδ' ἀναβάλλει τὴν Δημοσίαν.

4. Ἀμφοτέραι καὶ Ἀγωγαὶ παραγράφονται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Περὶ τῆς Ἐγκαλέσεως.

5. Πᾶσα καθεστῶσα ἀκούσις, πᾶς ὑπουργός, ἢ ἀξιωματικὸς δημοσίας, ὅστις, μετερχόμενος τὰ ἔργα τοῦ ὑπουργήματός του, πληρορροπῇ τι ἐγκλημα ἢ πταίσμα, ὁρᾷ νὰ τὸ εἰδοποιήσῃ ἀμέσως εἰς τὸν Ἀστυνομὸν τῆς ἐπαρχίας, εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς ὁποίας ἐπράχθη τὸ ἐγκλημα, τὸ πταίσμα, ἢ εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς ὁποίας εὐρίσκεται ὁ ὑπόπτος, καὶνοποιῶν συγγενὴς ὅλας τὰς πληροφορίες, ἐκείσε καὶ ἄλλα ἔγγραφα ἀναφερόμενα εἰς αὐτό.

6. Πᾶς αὐτόπτος ἐγκλήματος πραττομένου κατὰ τῆς δημοσίας ἀποφάσεως, τῆς ζωῆς, ἢ τῶν κατὰ τὴν τῆς, ὀφείλει νὰ εἰδοποιήσῃ ἀμέσως εἰς τὸν Ἀστυνομὸν τὸν τόπον

τοῦ ἐγκλήματος, καὶ ἂν ἤθελ, καὶ τὸ μέρος, ὅπου εὐρίσκεται ὁ ὑπόπτος.

Ὁ Ἀστυνομὸς ἐξακριβώνει πρῶτον, ἂν ἡ κατηγορία ἔχῃ βάσιν, καὶ ἔπειτα ἐγκαλεῖ.

Ἐξαιροῦνται, ὅσοι ἔχουν μὲ τὸν ὑπόπτον συγγένειαν μέχρι βραχέος καὶ ὡς τὸν γάμον.

7. Ὅποιος ἐπὶ τῇ βλάβῃ προερχομένην ἀπὸ ἐγκλημα ἢ πταίσμα, δύναται νὰ ἐγκαλέσῃ τὸν ἐλαφρῶτα ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τοῦ τόπου, ὅπου ἐπράχθη τὸ ἐγκλημα, ἢ τοῦ τόπου τῆς δικαιοσύνης τοῦ ὑπόπτου, ἢ ὅπου οὗτος εὐρεθῇ.

Ὁ ἄνθρωπος δύναται νὰ ἐγκαλέσῃ διὰ τὴν σύζυγόν του, καὶ ὁ ἐπίτροπος διὰ τὸν ἀνίκον ἐπιτροπεύμενόν του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

ΤΜΗΜΑ ΠΡΩΤΟΝ.

Περὶ τῆς Διορθωτικῆς δικαιοσύνης.

8. Οἱ Εἰρηνοδίκαι κρίνουν τὰς παραβάσεις τῆς ἀστυνομικῆς εὐταξίας, καὶ τὰ λοιπὰ πταίσματα, κατὰ τὰ 32 καὶ 33 άρθρα τοῦ περὶ διοργανισμοῦ δικαστηρίων ὑπ' ἀρ. 8,268 Νηρησματος.

9. Αἱ καλέσεις τοῦ Εἰρηνοδίκου γίνονται κατὰ ζήτησιν ἔγγραφον τῆς Ἀστυνομίας, ἢ τοῦ ἐνάγοντος.

Ἀντίγραφα αὐτῶν ἀφίονται εἰς τὸν ἐγκαλούμενον, ἢ εἰς τὸν ἀντ' αὐτοῦ πολιτικῶς ὑπευθύνον.

10. Ἡ κλήσις δὲν ἡμπορεῖ νὰ ἔχῃ προθεσμίαν ὀλιγοτέραν τῶν εικοσιτεσσάρων ὡρῶν, καὶ ἂν τύγῃ ἀπόστασις, αὐξάνεται ἀκόμη κατὰ τὸν περιοχόμενον εἰς τὸ 3 ἄρθρον τῆς Πολιτικῆς Διαδικασίας Πίνακα.

Ἀλλῶς, ὅταν ἡ κλήσις, ὅπου καὶ ἡ κατ' ἑλληνικὴν κρίσις εἶναι ἀνεπὶ τῇ ἀκρίβειᾳ αὐτῆς, δύναται νὰ προέλθῃ, εἰμὴν ἀπὸ τῆς ἐξουσίας τοῦ δικαστοῦ καὶ πρὸ παντὸς ἐκ τῆς δικαιοδογῆς.

11. Τὰ μέρη δύναται καὶ χωρὶς κλήσεων νὰ ἐμφανισθῶσι θεληματικῶς καὶ μετ' ἀπλῆς εἰδοποιήσεως τοῦ Εἰρηνοδίκου.

12. Πρὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐμφανίσεως, ὁ Εἰρηνοδικὴς δύναται, κατὰ ζήτησιν τοῦ ἐνάγοντος, νὰ ἐκτιμήσῃ τὰς ζημίας, καὶ νὰ κάμῃ ἀκταγραφὰς, ἐκθέσεις, καὶ ἄλλας πράξεις απαιτούσας ταχύτητα.

13. Ἀν ὁ καλεσθεὶς δὲν ἐμφανισθῇ τὴν ὀρισμένην παρὰ τῆς καλέσεως ἡμέραν, κρίνεται κατ' ἑλλείψιν.

14. Ἡ ἀνακοπὴ τῆς κατ' ἑλλείψιν ἀποφάσεως γίνεται εἰς τὴν ἰδίαν γνωστοποίησιν τῆς ἀποφάσεως, ἢ δι' ἰδιωτικὰς πράξεως γενομένης ἀπὸ τὸν ἀνακόπτοντα ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν μετὰ τὴν γνωστοποίησιν ταύτην.

15. Ἡ ἀνακοπὴ ἐπιφέρει δικαιοματικῶς κλήσιν εἰς τὴν πρῶτην συνεδρίαν τοῦ δικαστηρίου μετὰ τὰς νομίμως προθεσμίας· ἀλλ' ἂν ὁ ἀνακόψας δὲν ἐμφανισθῇ, τότε λογίζεται ὡς μηδὲν γενομένη.

16. Ὁ καλεσθεὶς ἐμφανίζεται προσωπικῶς, ἢ δι' εἰδικὸν ἐπιτρόπου του.

17. Ἡ διαδικαστικὴ ἐκάστης ὑποθέσεως εἶναι δημοσιὰ, ἀλλῶς καταντᾷ ἄκυρος γίνεται δὲ κατὰ τὴν ἐξῆς τάξιν.

Αἱ ἐκθέσεις, ἂν εἶναι, ἀναγινώσκονται.

Ἀν ἡ Ἀστυνομία, ἢ ὁ ἐνάγων φέρῃ μάρτυρας, ὁ δικαστὴς τοὺς ἀκούει.

Ὁ καλεσθεὶς προτείνει τὰ δικαιολογητικά του, καὶ προβάλλει τοὺς μάρτυράς του.

Ὁ ἐνάγων ἀνακεφαλαιώνει τὴν ὑπόθεσιν συνοπτικῶς, ὁ δὲ καλεσθεὶς ἡμπορεῖ νὰ κάμῃ τελευταίως τὰς παρατηρήσεις του.

Ὁ εἰρηνοδικὴς ἀναγινώσκει τὴν ἀπόφασιν εἰς τὴν ἰδίαν

συνεδρίαν, κατ' ἣν ἐτελείωσεν ἡ διαδικασία, ἢ, τὸ πολὺ, εἰς τὴν ἐπομένην συνεδρίαν.

18. Ἀν δὲν ἀποδεχθῇ πταίσμα, ἢ ἂν ὁ ὑπόπτος δὲν ἀποδεχθῇ ἐνοχὸς, τὸ δικαστήριον κρίνει τὴν κλήσιν καὶ ὅλα τὰ ἐπακολουθῶσα αὐτῆς, καὶ δικάζει εἰς τὴν αὐτὴν ἀποφασιν τὰς περὶ τῶν ζημιῶν καὶ διαδοχῶν αἰτήσεις.

19. Ἀν ὁ ἐγκαλούμενος ἀποδεχθῇ ἐνοχὸς τοῦ πταίσματος, τὸ δικαστήριον ἐφαρμόζει τὴν ποινὴν, καὶ δικάζει εἰς τὴν αὐτὴν ἀπόφασιν τὰς περὶ ἀποδόσεως αἰτήσεις, καὶ τὰς περὶ ζημιῶν καὶ διαδοχῶν.

20. Τὰ δικαστικὰ ἐξόδα εἶναι εἰς βάρος τοῦ καταδικαζομένου, καὶ ἐκκαθαρίζονται εἰς τὴν ἰδίαν ἀπόφασιν.

21. Ἐκάστη ἀπόφασις καταδικῆς πρέπει νὰ εἶναι αἰτιολογημένη.

Γίνεται μνεία εἰς αὐτὴν, ἂν εἶναι ἀνεκκλητὸς, ἢ ἐκκλητὴ.

22. Τὸ πρωτότυπον τῆς ἀποφάσεως, καταχωροῦμενον εἰς τὸ βιβλίον, θέλει ὑπογράφεται ἀπὸ τὸν δικαστὴν ἐντὸς εικοσιτεσσάρων ὡρῶν τὸ πολὺ· ἀλλῶς ὁ δικαστὴς δύναται νὰ ἐγκλησθῇ.

ΤΜΗΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Περὶ τῆς ἐκκλήσεως τῶν ἀποφάσεων τοῦ Εἰρηνοδίκου.

23. Αἱ ἀποφάσεις τῶν εἰρηνοδικῶν ἐκκαλοῦνται, ἂν ἡ ποινὴ εἶναι βαρυτέρα ἀπὸ πέντε ἡμερῶν φυλάκην, ἢ ἀπὸ δύο ἡμερῶν ζημιῶν, ἢ ἂν ἡ ἀποζημίωσις ὑπερβαίνῃ τὰ ἐξ ἐκτελέσεως τῶν δικαστικῶν ἐξόδων.

24. Ἡ ἐκκλήσις ἀναβάλλει τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀποφάσεων.

Αἱ ἀποφάσεις τοῦ εἰρηνοδίκου ἐκκαλοῦνται ἐνώπιον τοῦ πρωτοκλήτου δικαστηρίου· ἡ ἐκκλήσις γίνεται εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Εἰρηνοδίκου ἐντὸς εικοσιτεσσάρων ὡρῶν μετὰ τὴν γνωστοποίησιν αὐτῆς.

25. Τὸ Πρωτόκλητον Δικαστήριον κρίνει ἀνεκκλητῶς τὰς ἀποφάσεις τῶν εἰρηνοδικῶν δεδικασμένας ὑποθέσεις, χωρὶς νὰ παραμνησθῇ συνδικαστὰς τοὺς παρόντες του, καὶ ἀποφασίζει διὰ τῆς πλειοψηφίας.

26. Κατ' αἰτήσιν τῶν μερῶν, οἱ ἴδιοι, ἢ καὶ ἄλλοι μάρτυρες ἡμποροῦν νὰ ἀκούσθωσιν.

27. Αἱ ἀνωτέρω διατάξεις περὶ τῆς δημοσιότητος τῆς διαδικασίας, τῆς ρύσεως τῶν ἀποδείξεων, περὶ τοῦ τύπου καὶ τῆς ὑπογραφῆς τῆς ἀποφάσεως, ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τὸν Πρωτοκλήτων Δικαστῆριον τὴν διαδικασίαν, καὶ τὰς ἀποφάσεις διὰ τὰς ἐκκαλουμένας ὑποθέσεις.

28. Αἱ παρεχόμεναι εἰς τὰς διατάξεις ταύτας ποιναὶ ἐπιβάλλονται εἰς τὸν γραμματέα καὶ τὸν Πρόεδρον μόνον.

29. Εἰς τὴν ἀρχὴν ἐκάστης τριμηνίας, οἱ Εἰρηνοδίκαι στέλλουν εἰς τὸ Πρωτόκλητον Δικαστήριον τοῦ Τμήματος συνοφὺν ὅσων ἀποφάσεων διορθωτικῶν ἐξέδωκαν εἰς τὸ διάστημα τῆς παρελθούσης τριμηνίας. Τὸ Πρωτόκλητον Δικαστήριον στέλλει ἐν ἴσῳ τῆς συνοφύσεως ταύτης εἰς τὸν δημόσιον συνήγορον τοῦ ἀνεκκλητοῦ Κριτηρίου, ὅστις τὸ κατατίθει εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Κριτηρίου ταύτου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

ΤΜΗΜΑ ΠΡΩΤΟΝ.

Περὶ τῆς Ἐγκληματικῆς δικαιοσύνης.

31. Τὰ Πρωτόκλητα Δικαστήρια κρίνουν ἐκκλητῶς ὅλα τὰ ἐγκλήματα.

32. Ὁ ἐγκαλὼν ὀφείλει νὰ ὁμολογήσῃ εἰς τὴν ἐκκλήσιν του, ὡς τόπον τῆς διαμονῆς του, τὴν πόλιν ὅπου συνεδριάζει τὸ δικαστήριον.

33. Ἡ ἐκκλήσις γίνεται γραπτῇ, ὑπογράφεται ἀπὸ τὸν

ἐγκαλοῦντα, καὶ περιέχει ὅλας τὰς περιστάσεις. Οὕτω χρησιμεύει ὡς κατηγορία.

34. Εἰς πρῶτην κατηγορίαν ἐγκλήματος, τὸ Πρωτόκλητον Δικαστήριον διορίζει ἕνα τῶν συνδικαστῶν, ἢ τῶν παρόντων του, ἐξεταστικὸν δικαστὴν.

ΤΜΗΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Περὶ τῶν ἔργων τοῦ ἐξεταστικοῦ Δικαστοῦ.

35. Ὁ ἐξεταστικὸς δικαστὴς συνάγει τὰ ἴχνη τοῦ ἐγκλήματος, καὶ ὅσας πληροφορίες δύναται νὰ λάβῃ περὶ τοῦ ἀμαρτήσαντος.

36. Ἀν αἱ ὑποψαί εἶναι βαρεῖαι, καὶ ὁ ὑπόπτος δὲν εἶναι παρὼν, τὸ Δικαστήριον, κατὰ ζήτησιν αἰτιολογημένην τοῦ ἐξεταστικοῦ δικαστοῦ, ἐκδίδει ἐντάλμα συλλήψεως.

37. Ἀν αἱ ὑποψαί δὲν εἶναι βαρεῖαι, τὸ Δικαστήριον τὸν καλεῖ δι' ἐντάλματος ἐμφανίσσεως.

38. Ἀν ὁ ἐγκαλούμενος ἐσυλλήθῃ ἐπ' αὐτοφύρῳ, ὁ ἐξεταστικὸς δικαστὴς τὸν ἐξετάζει, καὶ ἀναφέρει τὴν ἐξέτασιν εἰς τὸ δικαστήριον, τὸ ὅποιν δύναται νὰ ἐντείλῃ τὴν φυλάξιν, ἢ τὴν φυλάκισιν του.

39. Πᾶν ἐντάλμα ἐμφανίσεως, ἢ συλλήψεως, πρέπει νὰ εἶναι αἰτιολογημένον, ὑπογεγραμμένον ἀπὸ τὸ Δικαστήριον καὶ τὸν γραμματέα, καὶ ἐσφραγισμένον μετὰ τὴν σφραγίδα τοῦ Δικαστηρίου. Ὁ ἐγκαλούμενος ἀνομάζεται καὶ σημειοῦται εἰς αὐτὰ μετὰ τὴν δυνατότην ἀκριβείαν.

40. Τὰ ἐντάλματα διευθύνονται ἀπὸ τὸ Δικαστήριον εἰς τὴν Ἀστυνομίαν, καὶ ἐκτελοῦνται κατ' ὅλην τὴν ἐπικράτειαν· δὲν ἐνεργοῦνται ὅμως τὴν νύκτα εἰς οἰκίας, ἐκτὸς μόνον ὅν ζῇ τῇ ἡ ἐκτέλεσις ἀπὸ τοὺς ἐν αὐτῇ τῇ οἰκίᾳ, ὅπου εὐρίσκεται ὁ ἐγκαλούμενος.

41. Ὁ ἐγκαλούμενος ἐξετάζεται εἰς τὴν στιγμὴν τῆς ἐμφανίσεως του περὶ πασῶν τῶν ἔως τότε γνωστῶν περιστάσεων, καὶ αἱ ἀποκρίσεις του γράφονται ἀκριβῶς.

Δύναται νὰ εἶναι παρὼν εἰς ὅλας τὰς ἐργασίας τοῦ δικαστοῦ.

42. Ἀν ὁ ἐγκαλούμενος δὲν θελῇ ν' ἀποκριθῇ, σημειοῦται ἡ σιωπὴ του, καὶ ὁ δικαστὴς προχωρεῖ περαιτέρω.

43. Ἡ ἐξαγορεύσις ὑπογράφεται ἀπὸ τὸν ἐγκαλούμενον· ἂν δὲν ἤθελ, νὰ ὑπογράψῃ, γίνεται μνεία τούτου, καὶ ἀναπληρώνεται ἡ ὑπογραφή διὰ σημείου τοῦ σταυροῦ· ἂν ὅμως τὴν ἀποποιήθῃ, τούτο σημειοῦται.

44. Ἡ βία, ὁ φροβερismus, καὶ τὰ ἀπατηλὰ ἢ παραπειστικά ἐρωτήματα, ἀπαγορεύονται.

45. Δύο μάρτυρες καλεσθέντες, ὁ εἰς ἀπὸ τῶν ἐγκαλουμένων, καὶ ὁ ἄλλος ἀπὸ τὸν δικαστὴν, εἶναι παρόντες εἰς τὴν ἐρωτοακρίσιν τῶν μαρτύρων, καὶ εἰς τὴν ἐκθεσιν πάσης πράξεως, καὶ συνοπογράφουν μετὰ τὸν ἐξεταστικὸν δικαστὴν.

46. Ἀν ὁ ἐγκαλούμενος δὲν ἐμφανισθῇ τὸν μάρτυρα του ἐντὸς εικοσιτεσσάρων ὡρῶν ἀπὸ προσκλήθῃ ἐπὶ τούτου, ὁ δικαστὴς προχωρεῖ περαιτέρω εἰς τὴν ἐξέτασιν.

47. Ἀν εἶναι ἀνάγκη, ὁ δικαστὴς συμπαραλαμβάνει εἰς τὴν ἐξέτασιν ἕνα, ἢ καὶ δύο δοκίμους, ἐμπείρους τῶν πραγμάτων, ὅσα ἀναφέρονται εἰς τὸ ἐγκλημα.

48. Ἡ ἐκθεσις τῶν δοκίμων πρέπει νὰ εἶναι αἰτιολογημένη, καὶ ὑπογεγραμμένη παρ' αὐτῶν.

49. Ὁ ἐξεταστικὸς δικαστὴς καλεῖ διὰ τῆς Ἀστυνομίας τοὺς ἀνατεταμένους εἰς τὴν ἐκκλήσιν μάρτυρας. (καὶνοφῶς.)

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΙ ΕΙΣΑΓΕΓΟΝΤΕΣ

Εἰς Αἰγίναν, 29 Μαΐου.

Προχρῆς ἐπαγγέλλει ἐκ Κερκίρας ὁ Κυβερν. Ιω. Γ. Γιαρμετῆς, Μέλος τοῦ Παλληγίου.

Ἐξ ἰδιαίτερου γράμματος, ἀπὸ τῶν περιχώρων τῆς
Ἀττικῆς, αἱ Μαῦον.

Ἐν τῷ ὄρει Μάριον, ἡ Ἀττικὴ, καὶ Μαριον.

Τὴν ἐξ ἑν μέρους τοῦ στρατεύματος ἐκ 300 πεζῶν μετὰ τῶν ὁμῶν εὐρισκομένων ἵππων, ἡγουμένου αὐτοῦ τοῦ Καπετὰν Βάσσου, κατέβησαν εἰς τὸ πεδῖον διὰ νὰ μάχῃσι τὰ κατὰ τοὺς ἑσθροὺς· καὶ οἱ μὲν πεζοὶ ἐνεδρεύσαν, οἱ δὲ ἵπποι ἐπροχώρησαν ἕως εἰς τὸ Μενιδίον. Κατανοήσαντες δὲ οἱ ἐν Μενιδίῳ ἑσθροὶ ἐξῆλθον κατὰ τὴν ἡμετέραν περὶ τοὺς 300 πεζοὶ καὶ τινες ἵπποι, καὶ ἐγένετι τις ἀψήμαχος. Οἱ ἐνεδρεύοντες Ἕλληνες ἦλθον τότε εἰς βοήθειάν μας, καὶ συγχρόνως ἦλθε καὶ εἰς τοὺς ἑσθροὺς βοήθεια, ἐκ τοῦ Μενιδίου καὶ τῶν Ἀθηνῶν, πεζοὶ καὶ ἵπποι, περὶ τοὺς 800. Ἡ μάχη διήρκασεν ἀπὸ τοῦ γαῖμα ἕως ὑπέρρας· τρεῖς ὥρμησαν οἱ ἑσθροὶ καθ' ἡμῶν, καὶ τοὺς ἐδίωξαν ἕως εἰς τὸ Μενιδίον, φονεύσαντες τρεῖς ἵππους παρὰ τοὺς τῶν πεζῶν.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΚΡΗΤΙΚΟΥ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΥ.

Δὲν ἔδολαψε μικρὸν τοὺς κατοικοὺς, χριστιανῶν, τῶν περὶ τὸ Ἡράκλειον ἐπαρχιῶν ἢ ζητηθεῖσα ἀπὸ μερὸς τῶν ἐχθρῶν ἡσυχία των. Κατὰ τὴν 25 Μαρτίου οἱ ἐχθροὶ ὤρμησαν εἰς τὸ χωρίον Γέργερην, οἷτινες καταλαβόντες αἰφνιδίως τοὺς χριστιανούς εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοὺς ἐθανάτωσαν γενικῶς ὅλους, ἄνδρας, γυναῖκας καὶ παῖδιά χωρὶς κἀμμίαν διάκρισιν, καθὼς ἀκόμη καὶ τὸν ἱερέα ἰεγουργαῶντα.

Ἀκολουθῶς διευθύνθησαν εἰς τοὺς Καλοὺς Λιμένας· καθ' ὁδὸν ὅσους ἀπαντοῦσαν, τοὺς ἐθανάτοναν· κατέβησαν δ' εἰς τὸ Σκάλωμα Μέταλλα, ὅπου εὐρόντες ἐν Ὑδραϊκὸν πλοῖον, τὸ ὅπως ἀπὸ τρικυμίας εἶχε καταφύγει ἐκεῖ, τὸ συνέλαβον καὶ ἐφόνευσαν ὅλους τοῦ, εἰς αὐτὸ ναύτας καὶ ἄλλους καὶ ἀφ' οὗ τὸ ἐξεγύμνωσαν, τὸ ἔκαυσαν ἐκεῖ. Συναρπάξαντες δ' ἐκείνοι μας τοὺς ἐπέτρεψαν, ἐφόρευάν τινας ἐξ αὐτῶν καὶ οὕτως περὶ ἐπίσταν ναυαγῶν εἰς τὸ φερούμεν τῶν.

Οἱ οἰδοὶ τοὺς κοί ἐφθάσαν ἐσθνα τὴν νύκτα τῆς Κυ-
ακῆς τοῦ πάσχα· καθ' ἣ ὥραν ἐώταζον τὴν ἀνάστασιν τοῦ
Κυρίου, εἰς τὸ χωρίον Μελαμπες· ἡ φυλακὴ ὅμως τοῦ
ρίου τούτου τοῦ, ἐξεσκέπασεν, εἰδοποίησε τοὺς χριστιανούς
καὶ ἐπῆραν ἀμέσως τὰ βουνά ἐγλύτωσαν τὸν θάνατον
οἰκήματά των ὅμως ἀφού ἐξεγυμνάθησαν, ἐδόθησαν εἰς τὸ
πῦρ ὅλα· ἡρπάχθησαν δὲ καὶ σχεδὸν ὅλα των τὰ ζῶα ἀπὸ
τοὺς ἐχθρούς.

Εἰδοποιηθέντες δὲ περὶ τῶν τρεχόντων οἱ κάτοικοι τῶν πέριξ χωρίων, ἐσυνάχθησαν, τοὺς ἐκτύπησαν, τοὺς ἔτρεψαν μετ' ὀλίγον εἰς φυγὴν, τοὺς κατεδίωξαν ἕως εἰς τὸ Πετροκεφαλὶ φονεύσαντες τινὰς ἐξ αὐτῶν, καὶ παίοντες τοὺς ὄχι μόνον τὰ ὅσα ἄρπαζον λάφυρα καὶ ζῶα, ἀλλ' ἀκόμη καὶ τὰ περισσότερα ἑδικά τωι, καὶ οὕτως ἐπανήλθον ἕκαστον μέγος εἰς τὰ ἴδια.

Ἡ θεία δύναμις ἐβλήθη ὥστε νὰ εὑρεθῇ εἰς τὰς
τῆσους τῶν Καλῶν Λιμένων ἡ γολέττα τοῦ Ἀνδρία Πι-
πίνου· ἀλλῶς ὁμως καὶ οἱ εἰς τὰ παράλια ταῦτα κατ-
οικοῦντες χριστιανοὶ ἤθελον δοκιμάσει τὴν αὐτὴν με-
τὰ τοὺς κατοικοὺς τοῦ χωρίου Γέφυρη τύχην, διότι ἐκεῖ
διευθύνοντο, ἀλλ' ἡ εἰδησις ὅτι τὸ πλοῖον τοῦτα ἔφθα-
σεν ἐκεῖ, τοὺς ἔκαμεν ν' ἀλλάξουν δρόμον.

Ἐν ᾧ ἡ γολέττα αὕτη ἦτον εἰς τοὺς Καλοὺς Λιμένας, δηλ. πρὸς τὸ νότιον μέρος τῆς Κρήτης, ἔφθασε καὶ σταλῇ ἀπὸ Γραμπεύσαν ἐν Ἰονικὸν πλοῖον κυβερνώμενον παρὰ τοῦ Κ. Αναστασίου Προγουλάκη Κυθηραίου, διὰ τὰ μεταφέρειν ἀπὸ Ἀλμυρὸν ἐκεῖ μίαν ποσότητα ἐλαιολαδίου εἰς ἓνα Γάλλον ἔμπορον, τὸ ὁποῖον κατασχόντες εἰς τὴν ἐπιστροφὴν του τὰ Σουδανὰ πλοῖα, τὸ ἐπῆγαν πλησίον τῆς παλαιᾶς Σούδας, ὅπου κατέσφαξαν ὅσους καὶ αὐτοὶ εὗρον μέσα εἰς αὐτὰ ἀνθρώπους, τὸ δὲ πλοῖον μετέφε-

ρον εἰς τὰ ἴδια χωρὶς καὶ ἐν σέβας· ὅτι τὸ πλεῖστον καὶ οἱ
ἄνθρωποι ἦσαν ὑπὸ τὴν ὑπεράσπισιν τῆς Μεγάλης Βρετανίας·

Εἰς τὴν Κνωσσὸν οἱ Τούρκοι καὶ οἱ Ἕλληνες εἶχον
μὴν ἀμοιβαίαν συμφωνίαν διὰ νὰ μὴν ἐνοχλῇ τὸ ἓν μέρος
τὸ ἄλλο, ἀλλ' ἐπιπεσόντες ἑξαφνα οἱ Τούρκοι κατ' αὐτῶν,
τοὺς ἐξεγύμνωσαν καὶ ἡχμαλώτισαν ὅσους ἐδυνήθησαν.

Οἱ εἰς τὰ Χανία ἐχθροὶ εἶχον ἀρχίσει πρὸ τινων ἡμε-
ρῶν νὰ κάμνουν ἀκαταπαύστους ἐπιδρομὰς ἐναντίον τῶ
ἐδικῶν μας, καὶ μάλιστα διὰ νυκτὸς μὲ τὰ ὁποῖα ἔχουν
εἰς τὰ Χανία καὶ Σοῦδαν πολλὰ. Τὸ ἀκρωτήριον Σφα-
θη, τὰ παράλια τοῦ Ἀποκορώνου ὑπέφερον πολὺ ἐξ αἰτί-
ας τῶν αἰφνιδικῶν τούτων ἐπιδρομῶν, ἕως οὗ ἄρχισαν νὰ
τοὺς προσέχουν καὶ νὰ τοὺς διώκουν. Ἀπὸ τὴν ξη-
ρὰν ὥσταύτως ἐπέτυχον νὰ ἐπασχολήσουν κατὰ συνέχει-
αν τινὰ χωρία τῶν ἐδικῶν μας, ὡς τὸ Μόδι, Γεράνον,
Λουτράκι, Ψαθογιάνον καὶ ἄλλα, ὅπου πλέον ἐπίασαν
τὰ στενώματα τῶν διαφύρων ὁδῶν, καὶ καθ' ἡμέραν
ἐνεδρεύοντες ἐσυλλάμβανον τοὺς τυχόντας διαβάτας χω-
στιανούς, ἀπὸ τοὺς ὁποῖους ἄλλους ἐφόνεον, καὶ ἄλλους
αἰχμαλωτίζον· ἄντες δὲ πλησίον τῶν ἐδικῶν μας τοὺς ἐ-
σχοῦνταν ἀκόμη καὶ εἰς καιρὸν τῆς νυκτός.

οχλοῦνταν ἀκόμῃ καὶ εἰς καιρὸν τῆς νυκτός.
Ἔπρεπε λοιπὸν νὰ χάσουν πλέον τὴν ὑπομονὴν οἱ Ἕλ-
ληνες, ὥστε καὶ ἄρχισαν νὰ τοὺς ἐκδικῶνται. Κατὰ
τὴν 11 Ἀπριλίου οἱ εἰς τὴν Μαλάξαν φυλάττοντες ἰδι-
ώται μας ἐνέδρυσαν τοὺς Τούρκους εἰς τὸν κάμπου· εἰς
τὴν ὥρην τῶν ἐχθρῶν ἀπὸ τὰ Χανία ἱρρίσθησαν ἐναν-
τίον των, ἐπολεμήθησαν μέχρι τῆς μεσημέρας· ἐθα-
νάσαν τινὰς Τούρκους, τοὺς ἐπῆραν εἰς ὑπνοὺς ἀπὸ
τὴν ἐπιπέδον των, καὶ οὕτως ἐκόλλησαν εἰς τὰ ὕψη των.
Ἡ συνελήθησαν δὲ καὶ ἡ τὴν ὁδοῦ μας δὲς, ἐπὶ τῇ
ἡμέρᾳ καὶ κάμποσοι.

Τὰ κινήματα τῶν ἐν Ἡρακλείῳ καὶ Κυδωνία ἔχθρῶν
καὶ ἀμειψόμενοι τοὺς ἐπὶ τὴν Ῥεθύμνην ἐδικούς μας
οἱ ἑκατέρωθεν ἀγρυπνοὶ ἐπέτυχον τοὺς ἐχθρούς εἰς μίαν
ἐξουσίαν τῶν γενομένων κατὰ τὴν 19 Ἀπριλίου, ἐπέπεσαν
κατ' αὐτῶν, συνεπλάκησαν εἰς μίαν πεισματώδη μάχην,
ἣ ἵποια διήρκεσεν ὑπὲρ τὰς πέντε ὥρας, ἥ νίκη τέλος
πάντων ἔκλινεν εἰς τὸ μέρος τῶν ἐδικῶν μας, τοὺς ἑ-
τρεψαν εἰς φυγὴν, τοὺς ἐδίωξαν καὶ τοὺς ἐκυνήγησαν
ἕως εἰς τὰς θύρας τοῦ φρουρίου τῆς Ῥεθύμνης.

ἔως εἰς τὰς θύρας τοῦ φρουρίου. Ἦσαν δὲ 80 φονευμένοι,
βύρῃσαν μόνον εἰς τὸν κάμπον ἔως 80 φονευμένους,
ἐλάθωσαν ἱκανὸν πλῆθος, τοὺς ἐπῆραν ὑπὲρ τὰ διακόσια
ἄλογα, ἡμιόνους καὶ ὄνους· ἐξώγρησαν μαζὶ μὲ ἄλλους
καὶ ἓνα ἀρχηγὸν τῶν ἐχθρῶν, τοὺς ἐπῆραν δύο σημαίας,
συνέλαβον καὶ τριάκοντα δύο γυναῖκας.

Εἰς τὴν μάχην ταύτην ἠρίστευσεν ὁ Κ. Ἰωάννης Κα-
πετανόπουλος μετὰ τοὺς ὑπ' αὐτὸν ἀξιωματικούς καὶ στρα-
τιώτας, λείψανα τοῦ ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ φειμνήστου Χ.
Μιχαὴλ Ἰταλιάνου σώματος ἐφανεύθησαν τρεῖς ἀπὸ αὐ-
τὸ τὸ σῶμα καὶ ἐπληρώθησαν ἑπτὰ. Ἠρίστευσαν περισ-
τέρι οἱ ἀκόλουθοι ὀπλαρχηγοὶ καὶ στρατιῶται τῶν χω-
ρίων τῆς ἐπαρχίας Ῥεθύμνης, ὁ Γεώργιος Κουτζούρης,
Ἀναγνώστης Τρουλίσκος, Μιχαὴλ Ἀγγελιδάκης, ὁ Γε-
ώργιος Σαλιβιανός, οἱ ὀπλισμένοι τοῦ χωρίου Ἀρκού-
δεας, τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου, τοῦ Ζουρι, Μαλάκι
καὶ ἄλλοι· ἐφάνησαν δὲ μετὰ ξεχωριστὴν ἀνδρίαν, ὁ
Μανούσος Δελιγεωργάκης, Σταμάτης Προυλίσκος, καὶ
Γεώργιος Τζαγκαράκης, ἐφανεύθησαν δὲ ἐξ αὐτῶν τῶν
σωμάτων ἕξ καὶ ἐπληρώθησαν ἱκανοί. (ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ.

(ПАРАРТНМА.

Αριθ. 41.
Έτους Δ.

ΓΕΝΙΚΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΤΕΤΑΡΤΗ, 29 ΜΑΪΟΥ 1829.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

Ἀρ. 12,571. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἐγκύκλιος.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τοὺς κατὰ τὴν Ἐπικράτειαν Ἐκτάκτους Ἐπιτρόπους καὶ Προσωρινοὺς Διοικητάς.

Ἐπὶ Τουρκοκρατίας, καθὼς συμβαίνει καὶ εἰς πολλὰς ἄλλας, ἀνδραγαθὸς ἐνεργήσας Διοικήσεις, ἐπεκράτει ἡ ἀντιλήψις τῶν λεγομένων πειλοκρίτων, ἧς δὲν εἶναι ἡ ἀντιλήψις μίᾳ ἀπὸ τῶν πολλῶν προφάσεων, διὰ νὰ γυμνασθῇ ὁ δυστυχὴς λαός. Τὸ τοιοῦτον παράλογον ἔθος δὲν ἐπαύσε καὶ μετὰ τὴν ἐπανάστασιν, ἀλλ' ἐνεργεῖται κατὰ μέρος, ἀπὸ τὰς ἐκτελεστικὰς δυνάμεις τῶν κατὰ τοπικοὺς διοικήσεων. Καὶ ὅμως, ἀρ. 12,571, θεοὶ ἀντιλήψις, τὸ μὲν μέγα μέρος τῆς Ἐπικρατείας ἀπηλλάγη τῶν ἐχθρῶν, ἡ δὲ εὐταξία εἰσάγεται εἰς τὰ Ἑλληνικὰ πράγματα, καὶ ἐπομένως οἱ τὸ κοινὸν ὑπηρετοῦντες πληροῦνται τακτικῶς ἀπὸ τὸ δημόσιον Ταμεῖον, εἶναι διόλου ἀσύγγνωστον καὶ ἀσύμφωνον μὲ τὴν φιλόστοργον διάθεσιν τῆς Κυβερνήσεως νὰ τρέφουν καὶ νὰ πληροῦν οἱ μόλις ἀποζῶντες κάτοικοι τοὺς εἰς τὰς διαφόρους ὑπηρεσίας στελλομένους στρατιώτας, οἵτινες ἐπ' αὐτῷ τούτῳ λαμβάνουν μισθὸν ἀπὸ τὴν πατρίδα, καὶ διὰ τοῦτο δὲν ἔχουν δικαίωμα ν' ἀπαιτοῦν καὶ ἄλλα παράνομα δοσιμὰ ἀπὸ τὴν ἰδίαν πατρίδα, ἀπὸ τὸν λαὸν τῆς Ἑλλάδος.

Ὅθεν διατάττεται, Κύριε, νὰ λάβῃς τ' ἀναγκαῖα μέτρα, ὥστε νὰ παύσῃ τοῦ λοιποῦ αἱ τοιαῦται καταχρήσεις, καὶ νὰ μὴν ἐπιφορτίζωνται οἱ πολῖται ἄδικα βάρη, ἀλλὰ νὰ τιμωρῇται αὐστηρῶς ὁ ἀντιδαιώνων εἰς τὴν ἔννοιαν τῆς παρούσης ἐγκυκλίου, τὴν ὁποίαν ὑπηγόρευεν ἡ δικαιοσύνη, καὶ ἡ ὑπὲρ τῆς κοινῆς εὐδαιμονίας πρόνοια τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Αἰγίνῃ, τῇ 18 Μαΐου 1829.

Ὁ Κυβερνήτης

Γ. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Τιμὴ τῆς Συνδρομῆς
Ἔτησια, Τέσσαρα Διότλη 6
Ἑξαμηνιαία 3
Τριμηνιαία 1 1/2

Αἱ συνδρομαὶ γίνονται ἐνταῦθα μὲν ἐν τῇ Γραφείῳ τῆς Εφημερίδος, εἰς δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους, παρὰ τοῖς Ἐπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

Ἀρ. 12,576. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Κατὰ συνέπειαν τοῦ ὑπ' Ἀρ. 10,926—ΚΣΤ' Ψηφίσματος,

Διατάττει.

1. Ὁρίζονται ἐκ τῶν τοῦ Ἑπουργικοῦ Συμβουλίου μέλη, ἀναρτῶντα τὸ Ἀνώτατον Συμβούλιον τῆς Ἀνακρίσεως τῶν ἀποφάσεων τοῦ Θαλασσίου Δικαστηρίου:

1. Ὁ Καποδίστριας Ἀ' Γραμματεὺς τοῦ ἐπὶ τῇ Οἰκονομίᾳ Γμήματος τοῦ Πανελληνίου

2. Ὁ Καραγιάννης Ἀ' Γραμματεὺς τοῦ ἐπὶ τῇ Παιδείᾳ Γμήματος

3. Ὁ Δημάκης Περρὺκας Ἀ' Γραμματεὺς τοῦ ἐπὶ τῇ Ἐσωτερικῇ Γμήματος

Ὁ ἐπὶ τῇ Ἐξωτερικῇ Ὑποθέσεων Γραμματεὺς τῆς Κυβερνήσεως Κ. Σ. Τρικούπης,

καὶ το ἐπὶ τῇ Ναυτικῇ Μέλος τοῦ Γενικοῦ Φροντιστηρίου Κ. Α. Μαυροκορδάτος.

2. Ὁ Ὑπογραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Κ. Σπυρίδων Σκούφος, διορίζεται Γραμματεὺς τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου τῆς Ἀνακρίσεως.

3. Ἡ Γραμματεία τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Αἰγίνῃ, τῇ 18 Μαΐου 1829.

Ὁ Κυβερνήτης

Γ. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Α. 6,128. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἡ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπὴ

Πρὸς τοὺς Δασμοτελῶνας τῆς Ἐπικρατείας.

Ἐπιθυμοῦσα ἡ Κυβέρνησις, ἡ εἰσπραξίς τῶν δασῶν καὶ τελωνίων νὰ γίνεταί κατ' ἀκρίβειαν καὶ κατὰ τὰς δοθείσας ὑμῖν ὁδηγίας, προσεκάλεσε τὴν Ἐπιτροπὴν ταύτην διὰ τοῦ ὑπ' Ἀρ. 12,594 διατάγματος νὰ σᾶς ἐκκαλέσῃ εἰς τὰ καθήκοντά σας.

Διατάττεσθε λοιπὸν νὰ ἐπιγρυπνήτε εἰς τὰ χρέη.